

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Annuae Litterae Societatis Iesv Anni. M. D. LXXXIV. Patribvs, Fratribvsqve
Societatis Iesv, gratia, & pax Christi Domini, &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67103)

3
ANNVAE LITTERAE
SOCIETATIS IESV
ANNI. M. D. LXXXIV.

PATRIBVS, FRATRIBVSQVE
Societatis IESV, gratia, & pax
Christi Domini, &c.

*V*M ex ijs, quæ vel alij persecuti
sunt litteris, vel quotidie manda-
mus ipsi, Societatis progressionem
atque incrementa contemplant, Pa-
tres Fratresq; Charissimi, non pos-
sum non vehementer perpetuam
huius vineæ admirari fecunditatem, quæ in omnes
partes sine ulla cessatione numerofo fœtu se fundit.
Nam ceteræ sterilitatem patiuntur aliquando, nec
vnoquoque anno semper æque respondent: vt enim
cetera, sic arua quietis & laboris vicissitudinem
amant, & tum vberiores efferre fruges solent, cum
anteceffit quies. Ceteræ etiam suam senectutem
& vetustatem sentiunt, nec est vlla tam frugifera vi-
tis, quæ non aliquando vim fecunditatis amittat. nã
quid ego de ijs dicam, quæ extrinsecus accidunt, quæ
sæpe spem vindemiæ totius extinguunt? At hæc no-
stra, quã dixi, vinea nulla tempestate fit segnior, nul-

A 2 la

4
la senectute gracilior, semper est sine cessatione foecunda, sine vicissitudine ferax. Sed quid mirum? quando ex ea stirpe progenita est, quæ, & veram vitem se esse perhibet, & eum se habere cultorem, in cuius est potestate, non modo vitem colere & imbribus celestibus irrigare; sed etiam feracitatem & quotidiana incrementa largiri? Non potest sempiternos non induere fructus palme ille, qui ex generosa & foecunda & semper sui simili vite prorepserit. Dum is in vite manserit, dum cultorum diligentia non aberit, nunquam à materna stirpe degenerabit. Cui igitur tantæ sit feracitatis hæc vinea, suamque benignitatem perpetuo foetu quotannis ostendat; sapienter institutum mihi videtur, ut eius communes fructus cum charissimis fratribus in commune laborantibus per publicas litteras communicentur. Quos latiores hoc anno plenioresve fuisse mirum videri non debet, cum ex ijs, quæ ad euocandam vbertatem faciunt, nihil desiderarit. Hoc enim P. N. Generali propositum fuit: cum filios suos & publicis ad universam Societatem literis, ut mox dicemus, & amplissimo Iubilæo à Pontifice Max. impetrato, ad renouandam augendamque pietatem inuitauit. Ut enim aliæ vineæ, nisi statis temporibus restituantur ac renouentur, à partu cessent frugibusque minus habiles fiant; ita hæc nisi recidendis ijs, quibus vis diuini spiritus in nostris pectoribus consopitur, suo tempore reuocetur, necesse est aut funditus euanescat, aut largas fruges hebetata non ferat. Nunc ea animorum renouatione, quam dixi, tanquam annua putatione
con-

confidimus fore, ut hac vinea, id quod à suis filiis
amantissimus Pater exigit, caelestibus gravidata
muneribus, non modo fecunditatis perpetuitatem
teneat, sed vberiora indies incrementa suppeditet:
ut ex hoc ipso possit conijci, quo tandem ex genere
stirpeve originem trahat, cuius succo alimen-
tisque satiata, semper læta, semper onusta fœ-
tu consurgit. Sed qui tandem sint hi fructus, hic an-
nus ipse declaret. Additi sunt nobis fratres quadrin-
genti & octoginta sex. Vita decessere centum circi-
ter & triginta. Numerantur in Societate sex millia
ducenti ac fere quinquaginta, ut ex ijs litteris, quas
accepimus, summa subducitur. accepimus autem ab
omnibus Prouincijs litteras; sed à quibusdam adeo
diminutas, ut multa Collegia prætermittantur. Col-
legia adiuncta sunt tria. In Gallia cisalpina Mātua-
num, Bilbilitanum in Aragonia, Iprende in
Belgio, Domus vna Craconiensis in Po-
lonia. Sed de rebus nostris ha-
ctenus vniuerse. nunc,
ut consueuimus
singillatim.